

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

31 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte
judecători

TOMA Nadejda
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BOICO Victor

a judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021 de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și de avocatul Ciurea Dorin, în numele inculpatului

Zatic Alexandru XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.02.2020 – 21.10.2020;

Instanța de apel: 01.12.2020 – 16.02.2021;

Instanța de recurs: 07.04.2021 – 31.05.2021.

Asupra recursurilor ordinare declarate, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, din 21 octombrie 2020, Zatic Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod Penal la închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 Codul Penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executarea pedepsei stabilită pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși, obligând inculpatul ca în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului de probațiune și să participe la programe probațiunile.

A fost admisă parțial acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contul lui Zatic Alexandru în beneficiul Marinei Dermenji 100000 (una sută mii) lei cu titlu de prejudiciului moral și 2000 (două mii) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 161 Cod de procedură penală a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Prima instanță, judecând cauza în procedura specială prevăzută de *rt. 364¹ Cod de procedură penală*, a constatat că Zatic Alexandru, la 17 decembrie 2019, aproximativ la ora 13:00, conducând camionul de model „MAZ” cu numerele de înmatriculare XXXXX, pe porțiunea de drum asfaltată sub semnificația indicatorului rutier 1.20; 5.50.1 și 5.50.2, care prevede traversarea carosabilului de către pietoni, situat în preajma școlii de arte amplasată pe str. Ștefan cel Mare din or. Ialoveni, ignorând prevederile pct. 10 lit. b); pct. 11 lit. f) pct. 45 alin. 1) lit. a), b), d) și alin. (2), din Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează expres că, conducătorul

de vehicul trebuie, să posede cunoștințe necesare privind conducerea în siguranță a vehiculului pe drum, să cedeze trecerea pietonilor la trecerea pentru pietoni, să conducă în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacție, de situația rutieră, precum și de dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, precum și prevederile pct. 47 lit. a) al aceluiași Regulament, care stipulează limita maximă de viteză a vehiculelor pe drumuri publice, neținând seama de factorii sus menționați, nu s-a isprăvit cu conducerea camionului în rezultatul căruia nu a cedat trecerea pietonului la trecerea pentru pietoni și ca rezultat a tamponat pe Dermenji Elizaveta, care traversa regulamentar strada pe trecerea de pietoni, care în urma leziunilor corporale primite, a decedat pe loc.

În rezultatul accidentului rutier, minorei, conform raportului de expertiză judiciară nr. 20103C2736 din 05.02.2020, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă toraco-abdominală închisă cu multiple excoriații și pe torace, plagă contuză în regiunea articulației umărului drept, hemoragii în țesuturile moi a toracelui, fractura incompletă a scapulei drepte, fracturi complete directe a coastelor 5, 6 pe dreapta, complete indirecte a coastelor 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 pe stânga cu hemoragii în mușchi intercostali adiacenți, rupturi ale pleurei parietale, contuzia pulmonară bilaterală cu rupturi ale pleurei viscerale și țesutului pulmonar, hemotorax bilateral (din dreapta 150 ml, din stânga 100 ml), ruptura splinei, sânge fluid în cavitatea abdominală (50 ml), multiple excoriații, echimoze și plăgi contuze pe cap, excoriații pe gât, hemoragii în țesuturi moi pericraniene și țesuturile moi ale gâtului, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă, în urma căruia victima a decedat pe loc.

În drept, prima instanță a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației de persoana care conduce mijlocul de transport, ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința apel au declarat procurorul Danu Vasile și succesorul părții vătămate Dermenji Marina în comun cu avocatul Dodon Victor.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea sentinței, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei penale și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Zatic Alexandru, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod Penal, să-i fie numită pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În susținerea apelului, acuzarea a indicat că pedeapsa stabilită lui Zatic Alexandru față de consecințele survenite – decesul unui minor – nu poate fi considerată legală, or ea nu va aduce la corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia cât și a altor persoane și nu restabilește echitatea socială.

3.2. Succesorul părții vătămate Dermenji Marina și avocatul Dodon Victor în apelul declarat în comun au invocat că deși Zatic Alexandru și-a recunoscut vina, de la comiterea accidentului, soldat cu decesul minorei, până în prezent nu a manifestat

căință sinceră, nu a încercat personal să-și ceară scuze și nu a prezentat dorința de a repara prejudiciul moral cauzat.

Decesul copilului pentru părinte cauzează suferințe psihice enorme, succesorul părții vătămate fiind lipsit de sprijin moral pe toată perioada vieții, suportând astfel un prejudiciul moral în continuu, iar inculpatul nici măcar nu conștientizează gravitatea acțiunilor sale, soldată cu luarea vieții unui copil nevinovat, considerând că doar că a „*încălcat regulile de circulație rutieră prin faptul că nu s-a oprit la trecerea de pietoni, unde niște copii zburdau*”.

Drept urmare, au solicitat casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal cât privește pedeapsa stabilită lui Zatic Alexandru precum și încasarea din contul inculpatului în beneficul succesorului părții vătămate a prejudiciului moral în mărime de 25000 euro.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021 a fost respins ca nefondat apelul acuzatorului de stat și admis apelul succesorului legal Dermenji Marina declarat în comun cu avocatul Dodon Victor, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus încasarea din contul lui Zatic Alexandru în beneficiul lui Dermenji Marina cu titlu de prejudiciu moral 25000 (douăzeci și cinci mii) euro, calculate în lei MD, conform cursului de referință stabilit de BNM la data achitării.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

4.1. Instanța de apel, motivând hotărârea, a statuat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vina lui Zatic Alexandru a fost dovedită integral prin declarațiile inculpatului (f.d. 215), declarațiile succesorului legal a părții vătămate Derminji Marina (f.d. 27-28), declarațiile martorului Spînu Alexandru (f.d. 53-54), declarațiile martorului Ceban Veronica (f.d. 47-48), procesul-verbal de consemnare a infracțiunii depistate (f.d. 11), procesul-verbal de cercetare la fața locului accidentului rutier, schița accidentului rutier și planșa fotografică (f.d. 14-23), ordonanța și procesul-verbal de ridicare a camionului (f.d. 55-56) și raportul de expertiză medico-legală nr. 201903C2736 din 05 februarie 2020 (f.d. 34-38).

De asemenea, instanța de apel a considerat că prima instanță a făcut o corectă individualizare a pedepsei penale aplicate lui Zatic Alexandru, deoarece infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave, inculpatul este de vârstă înaintată (66 ani), se caracterizează pozitiv (f.d. 96), anterior nu a fost condamnat (f.d. 89), a recunoscut vina, se căiește sincer, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, a conștientizat gravitatea faptei săvârșite, a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a recuperat prejudiciul material succesorului legal al părții vătămate (f.d. 205), pentru prima dată a comis o infracțiune din imprudență, nu au fost stabilite circumstanțe agravante.

Prin urmare, în temei legal a fost apreciat că scopurile pedepsei penale vor fi atinse prin aplicarea sancțiunii cu închisoare, a cărei executare a fost suspendată condiționat pe o durată de probațiune, apelul procurorului fiind nefondat.

Privitor la încasarea prejudiciului moral s-a reținut că sentința în această parte este lipsită de temeinicie, suma de 100000 lei atribuită cu titlu de despăgubiri morale fiind insuficientă, or Dermenji Marina, după decesul fiicei minore, survenit în urma acțiunilor infracționale ale lui Zatic Alexandru, a avut mari suferințe, dureri fizice, retrăiri sufletești și a fost lipsită de sprijinul moral din partea fiicei sale pe toată perioada vieții, motiv pentru care s-a considerat necesar a dispune încasa rea a 25000 euro, din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate.

5. Recursuri ordinare, împotriva deciziei, în termenul legal, declară procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și avocatul Ciurea Dorin, în numele inculpatului Zatic Alexandru.

5.1. Procurorul consideră că hotărârea instanței de apel urmează a fi casată și dispusă rejudecarea cauzei, fiind prezente erorile de drept enunțate în pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, or hotărârea trebuie să conțină răspunsuri la fiecare problemă sau argument invocat în cauză și pedeapsa stabilită lui Zatic Alexandru să fie apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise cât și rezonanța infracțiunii.

5.2. Avocatul Ciurea Dorin în recursul declarat în numele inculpatului Zatic Alexandru, indică la prezența erorii de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și susține că, chiar dacă, instanța de apel, în hotărârea sa a făcut referință la prevederile art. 2037 alin. (3) Cod civil, ea nu le-a aplicat.

Astfel, conform practicii judiciare suma maximă încasată de instanțele de judecată cu titlu de prejudiciu moral în cazuri similare nu depășește suma de 100000 lei.

Reieșind din aceasta, prima instanța a încasat de la inculpat prejudiciul moral în sumă de 100000 lei, ce constituie quantumul maxim încasat de instanțele de judecată în cazuri similare de la inculpații recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Prin urmare, suma de 25000 euro încasată de instanța de apel este una exagerată și disproporționată.

Totodată, încasarea de către instanța de apel a quantumului prejudiciului moral în moneda EURO este contrară legii, deoarece în conformitate cu art. 3 al Legii nr. 1232 cu privire la bani, *moneda națională – leul – este mijlocul legal de plată pe teritoriul Republicii Moldova*.

În conformitate cu alin. 2 art. 873 Cod civil *obligația pecuniară se exprimă în monedă națională. Părțile pot conveni asupra unor obligații pecuniare în valută străină în măsura în care acest lucru nu este interzis prin lege*.

Astfel, o obligație pecuniară poate fi stabilită în valută străină doar prin acordul părților unui raport juridic și doar în măsura în care acest lucru nu este interzis prin lege.

În conformitate cu art. 220 alin.(3) Cod de procedură penală *hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.*

În această ordine de idei, instanța de apel a admis acțiunea civilă și a încasat prejudiciul moral de la Zatic Alexei cu încălcarea dispozițiilor art. 2037 alin. 3, art. 873 alin. 2 Cod civil, art. 3 al Legii nr. 1232 cu privire la bani și art. 220 alin. (3) Cod de procedură penală, iar decizia Curții de Apel Chișinău nu cuprinde motivele, pe care se întemeiază soluția.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat în comun de succesorul părții vătămate și avocatul Dodon Victor, motivarea soluției limitându-se-se doar la acțiunea civilă.

Drept urmare, se solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu menținerea hotărârii primei instanțe.

6. Referință, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, depune avocatul succesorului părții vătămate – Dodon Victor și avocatul inculpatului – Ciurea Dorin.

6.1. Avocatul Dodon Victor, în referință, pledează pentru menținerea deciziei cât privește soluționarea acțiunii civile, invocând argumentele apelului declarat în comun cu succesorul părții vătămate.

6.2. Avocatul Ciurea Dorin, în referință, consideră că recursul ordinar al procurorului este inadmisibil, indicând că temeiurile invocate de acuzare nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Prevederile art. 414 Cod de procedură penală stipulează că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, ele constituind fondul apelului și acestea trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, fiind confruntate cu întreg materialul probator al cauzei. Or, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal

ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Relevant este de specificat în acest context și că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată la situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăție sau nevinovăție, încadrarea juridică a faptei săvârșite sau temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

În lumina practicii constante a CtEDO și a instanțelor naționale, în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, de vreme ce viciul admis în cadrul unei proceduri precedente afectează hotărârea pronunțată și este o ignorare esențială a drepturilor și libertăților garantate de CoEDO, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale, instanțele de recurs fiind obligate de a rectifica eroarea de procedură comisă de instanțele ierarhic inferioare, în caz contrar art. 6 CoEDO este încălcat (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Reieșind din conținutul recursurilor ordinare declarate, se constată că acestea sunt întemeiate în baza pct. 6) cât și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul *instanța este în drept să-l admită, cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.* Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit jurisprudenței CtEDO și practicii naționale constante, la motivarea hotărârii judecătorești trebuie să indice cu claritate temeiurile pe care se fundamentează hotărârea, or numai o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea CtEDO *Suominen versus Finlanda*).

Prin urmare, hotărârea trebuie să conțină răspunsuri la fiecare problemă sau argument invocat în cauză.

Colegiul penal lărgit ține să consemneze că găsește întemeiate criticele titularilor dreptului de recurs în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel asupra chestiunilor ce țin de individualizarea pedepsei și consideră relevant de a puncta că o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză.

La caz, este prezentă eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel a omis să se expună asupra solicitărilor succesivului părții vătămate Dermenji Marina și a avocatului acesteia Dodon Victor în apelul declarat în comun, cu referire la greșita individualizare a pedepsei aplicate lui Zatic Alexandru.

Totodată, instanța de apel doar a menționat texte de lege, fără a motiva în fapt, de ce respinge afirmațiile procurorului cu referire la cuantumul și modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului, or la individualizarea cuantumului pedepsei și a modalității de executare a acesteia, instanța de judecată, în conformitate cu normele penale, urmează să țină cont de coroborarea faptei comise cu consecințele survenite (*decesul unui copil*), modalitatea de săvârșire a acesteia (*accident săvârșit în localitate, pe trecerea de pietoni, în apropierea școlii*) cât și rezonanța infracțiunii în societate.

Așadar, simpla afirmare a unei concluzii, fără indicarea unor date concrete, fără a arăta în ce mod au fost stabilite aceste date cât și neexpunerea asupra motivelor apelului, nu înseamnă o motivare.

De altfel, prin neexpunerea asupra motivelor apelului formulat, a fost afectată hotărârea și această încălcare nu poate fi înlăturată decât prin desființarea hotărârii pronunțate.

Tot aici, Colegiul reține că instanța de apel, admitând acțiunea civilă și dispunând încasarea prejudiciului moral în moneda EURO, a admis derogări de lege.

În acest sens se menționează că în conformitate cu art. 220 alin.(3) Cod de procedură penală *hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.*

Potrivit cu art. 3 al Legii nr. 1232 cu privire la bani *leul (moneda națională) este mijlocul legal de plată pe teritoriul Republicii Moldova.*

Alin. 2 art. 873 Cod civil stipulează că *obligația pecuniară se exprimă în monedă națională. Părțile pot conveni asupra unor obligații pecuniare în valută străină în măsura în care acest lucru nu este interzis prin lege.*

Prin urmare, o obligație pecuniară poate fi stabilită în valută străină doar prin acordul părților unui raport juridic și doar în măsura în care acest lucru nu este interzis prin lege.

În speță, instanța de apel nu a verificat dacă părțile au convenit la stingerea obligațiunii pecuniare în EURO și în lipsa acordului acestora a dispus încasarea prejudiciului moral în moneda EURO.

În această ordine de idee, Colegiul penal menționează, că procedând în asemenea mod, instanța de apel a ignorat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a adoptat o hotărâre neîntemeiată, motiv pentru care decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță,

deoarece erorile enunțate nu pot fi corectate de către instanța de recurs în prezenta procedură, or instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale, nemotivând decizia adoptată și examinând cauza penală cu abateri de la normele de procedură.

De asemenea, Colegiul consideră necesar de a atenționa, că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs – elementele necesare pentru exercitarea controlului judecătoresc. Motivarea hotărârilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art. 6 CoEDO.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, ținând cont de motivele expuse în pct. 7 al prezentei decizii și de motivele invocate în apeluri și în recursuri expuse în pct. 3.1.-3.2 și 5.1-5.2 al prezentei decizii, ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie și de avocatul Ciurea Dorin, în numele inculpatului Zatic Alexandru, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Zatic Alexandru XXXXX** și dispune rejudecarea cauzei, în aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 30 iulie 2021.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

DIACONU Iurie

GUZUN Ion

BOICO Victor